

Sygn. akt XXV C 24/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2018 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR (del.) Anna Ogińska - Łągiewka

Protokolant: sekretarz sądowy Dorota Wesołowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2018 roku w Warszawie

sprawy z powództwa D. D.

przeciwko (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o pozbawienie tytułów wykonawczych wykonalności

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 13 września 2013 r. wystawiony przez (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przeciwko D. D., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 21 października 2013 r., sygn. akt I Co 1665/13 ponad kwotę 207.268,32 złotych;

II. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 17 października 2013 r. wystawiony przez (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przeciwko D. D., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 5 grudnia 2013 r., sygn. akt I Co 1815/13 ponad kwotę 131.233,99 złotych;

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od pozwanego (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda D. D. kwotę 4.716,60 (cztery tysiące siedemset szesnaście 60/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XXV C 24/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 września 2017 r. powód D. D. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułów wykonawczych w postaci:

- bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 13 września 2013 r. wystawionego przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, nadaną postanowieniem Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 21 października 2013 r., sygn. akt I Co 1665/13;

- bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 17 października 2013 r. wystawionego przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, nadaną postanowieniem Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 5 grudnia 2013 r., sygn. akt I Co 1815/13.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa (pozew, k. 2 akt).

W odpowiedzi na pozew z dnia 26 października 2017 r. pozwany uznał powództwo w części przekraczającej kwotę 338.806,36 zł, podnosząc jednakże, że z przyczyn innych niż wskazał powód, a w zakresie kwoty 338.806,06 zł wniósł o oddalenie powództwa (odpowiedź na pozew, k. 83 – 83v akt).

Pozwany wniósł o nieobciążanie go kosztami.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony w dniu 22 listopada 2010 r. zawarły dwie umowy kredytu hipotecznego o nr DK/KR-H./ (...) na kwotę 188.505,06 zł oraz nr DK/KR-H./ (...) na kwotę 348.936,39 zł (umowy, k. 7 – 18, 21 – 32 akt).

Powód wystąpił m.in. o wypłatę transz w wysokości 10.000 zł, 1.900 zł, 150.000 zł i 29.000 zł z tytułu zawartej umowy kredytu nr (...) oraz kwot 5.000 zł, 265.000 zł, 20.862 zł, 10.000 zł i 23.000 zł (dyspozycja uruchomienia środków, k. 55 i 55v, 57 akt, potwierdzenia realizacji przelewów, k. 58 – 65 akt).

Powód w dniu 29 czerwca 2012 r. dokonał aktualizacji danych osobowych w banku, wskazując aktualny adres zamieszkania i informując o zmianie adresu zameldowania oraz adresu do korespondencji. Powód wskazał jako adres Aleję (...) w T. (aktualizacja, k. 112 akt).

Pozwany wypowiedział powodowi umowę kredytu DK/KR-H./ (...) pismem nadanym w dniu 21 marca 2013 r. oraz umowę kredytu nr DK/KR-H./ (...) pismem nadanym w dniu 3 kwietnia 2013 r. (wypowiedzenia, k. 108 – 111 akt).

W dniu 13 września 2013 r. pozwany wystawił bankowy tytuł egzekucyjny o nr (...) na kwotę 354.595,46 zł dotyczący należności z tytułu zawartej umowy kredytu hipotecznego DK/KR-H./ (...) ((...), k. 37 akt).

Następnie pozwany w dniu 17 października 2013 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny o nr (...) na kwotę 209.435,42 zł dotyczący należności z tytułu zawartej umowy kredytu hipotecznego DK/KR-H./ (...) ((...), k. 35 akt).

Powyższym bankowym tytułom egzekucyjnym Sąd Rejonowy w Tychach nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 5 grudnia 2013 r. ((...) o nr (...), k. 28 - 29 akt sprawy o sygn. akt I Co 1815/13) oraz postanowieniem z dnia 21 października 2013 r. ((...) o nr (...), k. 26 akt sprawy o sygn. akt I Co 12665/13).

Na podstawie powyższych tytułów wykonawczych prowadzono na wniosek pozwanego przeciwko powodowi postępowanie egzekucyjne. Postępowanie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Tychach J. K. w sprawach o sygn. akt Km (...) dotyczącym (...) i Km (...) dotyczącym (...). Egzekucja okazała się jedynie częściowo skuteczna i nie zaspokoila pozwanego w całości, wierzycielowi na poczet zadłużenia przekazano łącznie kwotę 338.806,36 zł, w tym kwotę 131.233,99 zł w postępowaniu Km (...) i kwotę 207.572,37 w postępowaniu Km (...). Postępowanie Km (...) następnie umorzono postanowieniem z dnia 30 listopada 2016 r., zaś postępowanie Km (...) postanowieniem z dnia 27 września 2016 r. (postanowienie o umorzeniu postępowania Km (...), k. 39 akt, postanowienie o umorzeniu postępowania Km (...), k. 94 akt).

W wyniku prowadzonego postępowania Km (...) na rzecz (...) Bank S.A. przekazano kwotę 207.268,32 zł (pismo komornika, k. 40 akt)

Powód występował do pozwanego o udzielenie informacji co do jego stanu zadłużenia, jak i podstaw faktycznych wystawionych bankowych tytułów egzekucyjnych (pisma pełnomocnika powoda z 24 października 2016 r., 14 lutego 2017 r. i 30 marca 2017 r., k. 44 - 50 akt).

W odpowiedzi, pozwany wskazał, że wynikające z wyżej wymienionych umów o kredyt wierzytelności, zostały zbyte przez pozwanego na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z dnia 30 grudnia 2015 r. (pisma pozwanego z dnia 28 listopada 2016 r. i 10 maja 2017 r., k. 52 – 54 akt)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych powyżej dowodów z dokumentów oraz przeprowadzonego dowodu z przesłuchania stron, ograniczonego do przesłuchania powoda, uznanych przez Sąd za mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (w myśl art. 227 k.p.c.). Prawdziwość dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, Sąd również nie znalazł podstaw do ich zakwestionowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części w jakiej tytuły wykonawcze nie został jeszcze wykonany.

Zgodnie z art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia m.in. jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Zdarzeniem takim jest również przelew wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym, co potwierdził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 15 stycznia 2015 r., sygn. akt IV CSK 133/14 (Monitor Prawa Bankowego, 2016, nr 3, str. 55). Wobec tego co do zasady istniała podstawa do pozbawienia wykonalności ww. tytułu wykonawczego zgodnie z powództwem i oświadczeniem pozwanego o uznaniu powództwa.

Z drugiej strony niemożliwe było pozbawienie tytułów wykonawczych wykonalności w całości, wobec częściowego wykonania tytułów wykonawczych poprzez wyegzekwowanie na ich podstawie łącznej kwoty 338.806,36 zł. Powództwo przeciwegzekucyjne skierowane jest na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego i – co za tym idzie – może być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje możliwość wszczęcia na jego podstawie postępowania egzekucyjnego. W zakresie w jakim wierzytelność już wyegzekwowano, nie istnieje więc możliwość prowadzenia egzekucji (zob.: K. Golinowska, Komentarz do art. 840 [w:] Jankowski (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Tom II. Komentarz. Art. 730-1217. Wyd. 2, Warszawa 2015).

Wobec uznania roszczenia przez pozwanego w dalszej części, zbędne było rozważanie stanowiska stron odnośnie skutków potencjalnego stosowania przez pozwanego niedozwolonych postanowień umownych a także innych podniesionych zarzutów. Spór ten może zostać rozstrzygnięty między stronami jedynie na drodze odrębnego postępowania, gdyż w niniejszej sprawie nie ma żadnego wpływu na treść wyroku.

Konsekwencją rozstrzygnięcia jest rozstrzygnięcie przez Sąd w przedmiocie kosztów procesu. i kosztach zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 100 k.p.c. oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Sąd zastosował zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu, albowiem powód jedynie częściowo wygrał niniejszy spór. Wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosiła 564.031 zł. Wskazane tytuły wykonawcze uchylono co do kwot powyżej kwoty łącznej 338.806,36 zł (207.572,36 zł

+ 131.233,99 zł), tj. co do kwoty 225.224,52 zł (147.023,09 zł + 78.201,43 zł), stanowiącej ok. 40 % wartości przedmiotu sporu. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu wynikającą z treści art. 100 k.p.c., strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu, w jakim przegrały sprawę, a zatem strona powodowa w 60 %, zaś strona pozwana w 40 %. Powód poniósł koszty procesu w postaci opłaty od pozwu w wysokości 1.000 zł i wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 10.800 zł, powiększonego o koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, co łącznie daje kwotę 11.817 zł. Z kolei pozwany poniósł koszty procesu jedynie w postaci opłaty skarbowej od pełnomocnictwa

w kwocie 17 zł. Łącznie koszty procesu wyniosły 11.834 zł. Stronę powodową, zgodnie z podaną zasadą, powinny obciążać koszty w kwocie 7.100,40 zł (60 % z 11.834 zł), skoro jednak faktycznie poniosła koszty w kwocie 11.817 zł, to pozwany winien jest zwrócić powodowi kwotę 4.716,60 zł stanowiącą różnicę pomiędzy

kosztami faktycznie poniesionymi, a kosztami które strona winna była ponieść stosownie do stopnia, w jakim przegrała sprawę. Sąd wskazuje, że nie znalazł podstaw do odstąpienia od obciążania pozwanego kosztami procesu, bowiem ten dał podstawy do wytoczenia procesu i pomimo podejmowanych przez powoda prób porozumienia i kontaktu, nie spotkało się to z pozytywną odpowiedzią ze strony pozwanego. Pozwany uznał roszczenie dopiero na etapie sądowym.

Konsekwentnie, Sąd Okręgowy zasądził na rzecz powoda kwotę 4.716,60 zł na podstawie art. 100 k.p.c., stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu.

Z tych przyczyn, Sąd orzekł jak w sentencji.